

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
27. březen Léta Páně 2016

S V A T O

V Á C L A V S K Á

V I N I C E 4

DUBEN

VELIKONOČNÍ RÁNO

Minulý rok na Bílou sobotu jsme s sebou na vigilií Vzkříšení poprvé vzali svého nejmladšího syna. Chodil do první třídy. Bylo jasné, že dlouho být vzhůru nevydrží, protože je ranní ptáče: usíná i vstává brzy. Ale velmi si přál jít, tak jsem se rozhodla, že s ním raději odejdu dříve, než aby jeho touha zůstala nevyšlášena.

Ještě před tím jsme si sedli nad dětskými misálky a povídali jsme si, jak bude bohoslužba vypadat. Že nejprve bude před kostelem oheň a po vstupu do tmavého kos-

tela se bude pomalu z rukou lidí rozlévat světlo svíček. Potom že zazní tajemný prastarý chvalozpěv Exultet, a z hlubin dějin spásy k nám začnou promlouvat slova Starého zákona... „A pak už asi půjdeme, Daníku,“ ukončila jsem povídání. „Mami, ale já bych chtěl vidět, jak se rozsvítí a začnou zase zvonit zvony.“ Daník navázal na naše zelenočtvrteční povídání, při němž jsme si představovali zvony odlétající jako tažní ptáci do teplejších krajin. Rozhodli jsme se, že se připravíme okolnostem.

Daník usnul při přechodu Rudým mořem. Byla to velká milost pro něj i pro mě. On se nemusel přemáhat a já jsem si užívala. Blížil se okamžik přechodu do Nového zákona. Váhala jsem. Pokud Daníka vzbudím, uvidí to, na co se těšil. Pokud jej ale nechám spát, možná budu moci zůstat déle. Nakonec jsem ho vzbudila a nelitovala jsem. Vidět, jak se jeho rozespalost mění v úžas nad silou světla, hudby a zvonění, se pro mě zařadilo mezi nejsilnější velikonoční zážitky. Ale ještě to neskončilo. Vydrželi jsme evangelium a pak už bylo jasné, že musíme jít domů. Před kostelem jsem usoudila, že ho na pár set metrů k autu vezmu na záda. S nezvyklým nákladem jsem se míjela s nočními opozdilci. A najednou přišla radost. Čistá a průzračná, že do ní bylo možno nahlédnout jako do studánky: Ježíš vstal z mrtvých!

„Daníku, poslouvej, Ježíš vstal z mrtvých, juchééj!“ Nemohla jsem si pomoci a začala jsem tančit i s chlapečkem na zádech. Smáli jsme se a juchali

svatou výtržností v nočním tichu. Smáli jsme se radostí nad měkkým světlem lamp a svěžím nočním vzduchem i nad zmačkanou tatrankou v kapse. Přemohla nás radost nad něčím, co jsme dosud vůbec nechápali, a ani tu radost jsme nechápali.

Nejspíš někdy v těch chvílích papež František pronášel svou velikonoční homilii: „Nelze prožít Paschu, aniž bychom vstoupili do tajemství. Nejde o intelektuální fakt, nejde jenom o poznání, čtení... Je to mnohem víc, mnohem víc!“

Začíná první velikonoční ráno. Vždycky mi připadalo, že tajemství náleží pouze Velké noci, a druhý den člověku nezbývá než se vrátit zpátky do kocoviny intelektuálního poznání. Ale tentokrát to tak nenechám. Kudy se jde do zahrady? Stačí jen počkat, až mi zahradník zatuká na rameno.

Nepřemožitelnou radost ze setkání se Vzkříšeným přeje redakce Vinice všem čtenářům.

SK

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

O Jarce

Už dlouho mi telefon nezazvonil takhle brzy ráno. V pátek 18. 3. volal Jožka Nagy: „Máme dalšího přímluvce v nebi.“ Vůbec jsem netušil, o kom je řeč. Jožka mi sdělil, že z tohoto světa odešla jeho milovaná žena Jarka. Zprvu jsem nemohl pochopit, o čem to mluví; ještě včera byla Jarka na mši svaté, a potom jsem ji měl možnost dovést domů. Jožka

mluvil s hlubokým smutkem, v němž se však zračila radost a vděčnost za završení a naplnění.

Byl jsem velmi dojat. Před mýma očima začaly vyvstávat vzpomínky na Jáju a ptal jsem se sám sebe, jak si ji zapamatují a co mi bude nejvíc chybět.

Na samém prahu Velikonoc se letos potkáváme se sv. Josefem. Byl to člo-

věk stojící ve stínu Ježíše a Marie. Ale také si nelze Ježíše a Marii bez Josefa představit. Josef k nám hovoří mlčením, vydaností a bezpodmínečnou podporou. A tak vnímám Jáju. Jako tu, která se vědomě rozhodla pro darování svého života Jožkovi a svým dětem. Bezpříkladným je pro mě způsob, jakým spolu s Jožkou vychovala své děti, a vůbec jak společně prožívali všechny vztahy ve své velké rodině. Jarka byla velkým modlitebníkem a vždy jí na srdci ležely děti a vnučata, každé zvlášť.

Zároveň s tím našla nenahraditelné místo pro naplnění svých vlastních charismat. Pro farnost byla skutečným pilířem. Dlouhá léta byla členem pastorační rady a podílela se na mnoha aktivitách. Ve výuce náboženství uplatnila svou lásku k dětem a pedagogické schopnosti. V době, kdy jsem ve Vršovcích začal působit, se Jarka účastnila kurzů Alfa, v nichž sloužila jako přednášející a přímluvce. Byla věrnou členkou kroužku vyšívání. A nesmazatelnou stopu zanechala ve službě pro seniory. Její velkou touhou bylo nabídnout svým vrstevníkům vzájemnou podporu a tato její snaha překračovala i hranice farnosti. Na čtvrtetní setkávání seniorů při čaji vymýšlela podnětný program pro vzájemné sdílení a vzdělávání. Možná málokdo ví o její podpoře misijních děl a pomoci dětem v Africe. Jejím největším charismatem bylo spojovat lidi a beze zbytku je ve své službě naplnila. Jarka byla vždy ochotná vyjít vstříc každé prosbě a potřebě, která se v jejím okolí objevila.

Nejsilněji ve mně při vzpomínce na Jáju vyvstává její úsměv a zájem o druhé. Nikdy nepřestala vycházet druhým

vstříc, navzdory bolestem, které zvláště v poslední době zažívala. Skrze ni jsme vnímali Boží láskyplnou přítomnost. Bude mi velmi chybět. Ale věřím tomu, co řekl Jožka: máme v nebi přímluvce. Její živý vztah k Ježíši a ohromná důvěra, s níž se k Pánu nikdy nepřestala obracet, to je to, z čeho budeme čerpat stále.

P. Stanisław Góra

Farní charita

(1 Kor 13,3)

Děkujeme za sbírku pro potřebné, která proběhla během 5. postní neděle s výsledkem 17 319 Kč a 1,5 € (5 319 Kč po první, 12 000 Kč + 1,5 € po druhé mši svaté).

Děkujeme za Den seniorů a nemocných v sobotu před Květnou nedělí, 19. března.

Postní kasičky vybíráme do koše v sakristii kostela sv. Václava.

Spolu se sociálními pracovníky ÚMČ Praha 10 a dobrovolníky z komunity Sant' Egidio jsme se domluvili, že budeme mít od „víkendu milosrdenství“, tedy od soboty 2. dubna t. r., připravená přání těch, kteří nedostávají dárky, aby je dostali ke konci doby velikonoční – v pátek 13. května od 15.00 hodin opět v kostele sv. Mikuláše. Proto prosíme, abychom si přání (obdobně jako u vánočních dáreků, i u těchto velikonočních) rozebrali tak, abychom dárky donesli do koše v kostele sv. Václava do neděle Panny Marie, Prostřednice všech milostí, 8. května t. r.

Za fachu Hanka

fachavrsovice@email.cz

721 444 323

č. účtu: 3400038319/0800

Finanční sbírka pro děti Františka, Aničku, Toníka a Filipa Dosoudilovy

Milí farníci, před Vánoce jsem vás informovala o tom, že zemřela moje kamarádka Máňa, maminka čtyř dětí, a vzápětí i její manžel. Nyní se, díky přátelům této rodiny (zvláště farnost Habrovka), organizuje veřejná finanční sbírka, která potrvá 3 měsíce, od března do května 2016. Po domluvě a se souhlasem sourozenců Marušky byl osloven Nadační fond pomoci www.nfpomoci.cz s prosbou o pomoc a organizaci veřejné sbírky se všemi aspekty, které tato sbírka umožňuje (daňovými, právními atd.). Nadační fond pomoci pomáhá jednotlivcům ve složitých životních situacích a zřizovatelem tohoto fondu je Karel Janeček, některým z vás více známý svým Fondem proti korupci. Myšlenkou pomoci je finanční sbírka, která by ulehčila všem čtyřem dětem Dosoudilů životní situaci z hlediska budoucího studia nebo různých zájmových aktivit. To, co je u této sbírky důležité, je fakt, že námi vybraná částka bude Nadačním fondem pomoci násobena koeficientem tzv. „Zlatého řezu“ 1,618, tedy každých 1000 Kč bude navýšeno o částku 618 Kč. Obracím se tedy na vás všechny, kteří byste se chtěli této finanční pomoci zúčastnit, případně znáte ve svém okolí někoho, kdo by se rád do této sbírky zapojil. Důležité pro úspěšnost celé sbírky je co možná největší rozšíření informace do širokého povědomí. Na stránkách www.nfpomoci.cz vyhledáte tuto konkrétní sbírku a dozvíte se, jak a kam přispět. Děkuji *Jana Jenišťová*

Zprávy z Prahy 10: Moje stopa

V druhé polovině února proběhlo hlasování v programu Moje stopa, v jehož rámci vedení městské části poskytlo obyvatelům možnost rozhodnout o investicích v hodnotě 5 milionů Kč. Kdokoliv mohl do soutěže přihlásit svůj návrh, jak pozvednout některé místo v majetku obce. Protože naši farnost dlouhodobě trápí neutěšený stav prostoru za kostelem sv. Václava, podali jsme projekt na vybudování schodiště od horního okraje náměstí na plochu před vchodem do sálu, které by toto místo podstatně oživilo. Díky patří hlavně třem lidem: našemu pastoračnímu asistentu Martinovi, který návrh podal a farnost zastupoval na prezentacích projektu, našemu farníkovi Tomáši Boumovi, který k návrhu zpracoval předběžný rozpočet, a dále architektu našeho kostela Josefu Gočárovovi, který schodiště na daném místě kdysi zamýšlel a dokonce i zakreslil do plánů náměstí.

Pokud nevíte, jak hlasování dopadlo, mám pro vás dvě zprávy - jak jinak, jednu špatnou a jednu dobrou. Ta první je, že náš návrh tzv. Gočárových schodů se nevešel mezi sedm vítězných projektů vybraných k financování, nicméně obsadil pěkné deváté místo z 33 hlasovaných projektů. Dostal 505 hlasů, od sedmého místa ho dělilo 67 bodů. Dobrá zpráva je pak především to, že se zařadil mezi projekty s nejnižším procentem záporných hlasů. To ukazuje nejen to, že samotný návrh neměl mnoho odpůrců, nýbrž i to, že „nekosteloví“ obyvatelé Vršovic nemají vůči farnosti nepřátelský

vztah - jinak by zřejmě využili příležitosti ho takto projevit.

Schody k zadní straně kostela tedy letos nevzniknou, je však pravděpodobné, že budeme moci zkusit štěstí znovu v dalším ročníku programu. Může to být příležitost i k tomu, abychom hlasovali nejen my, nýbrž oslovili i naše sousedy. Kdo ví, zda to pak nepřinese i další pozhánání v podobě dalšího narušení bariér mezi prostorem uvnitř a vně našich kostelů.

Míla Müller ml.

Patříme do vršovické farnosti, mnozí z nás jsme současně občany Prahy 10. Tak se v nás setkává církevní obec s tou „necírkevní“, což je jistě dobře, protože Ježíš si výslovně přál, abychom zůstali ve světě. Budu se proto snažit stručně informovat o dění v Praze 10, avšak bez politických komentářů. Pokud byste měli zájem i o ně, stačí mi napsat email na mila.muller@centrum.cz, případně mě oslovit v kostele. Rád od vás dostanu i návrhy ohledně toho, co byste ze strany městské části uvítali - podle svých možností se pokusím pomoci.

SERIÁL K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ:

Zrození z lásky a pro lásku 3

Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží.

Boží záměr budovat Boží království založené na láskyplných vztazích, tedy na moci lásky, je ve vyvoleném národě stále více zastíňován představou davidovského království založeného na moci zákona. Do této situace vstupuje Ježíš.

Ihned na začátku Markova evangelia čteme: *Když byl Jan uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a kázal Boží evangelium. „Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangelium.“* (Mk 1,14-15). Království Boží, které hlásal Ježíš, nevidím jako nějaký předmět na nebi nebo na zemi, není to ani žádný politický nebo společenský útvar, který bychom mohli nějak lokalizovat v prostoru nebo v čase. V evangeliu podle Lukáše čteme: *Když se farizeové otázali Ježíše, kdy přijde Boží království,*

odpověděl jim: „Království Boží nepřichází tak, abyste to mohli pozorovat; ani se nedá říci: ‚Hle, je tu‘ nebo ‚je tam‘! Vždyť království Boží je mezi vámi!“ (Lk 17,20-21). Je to tajemství, které k nám přichází jako nabídka Boží lásky. Krásně je to popsáno například v Matoušově evangeliu ve známém Ježíšově podoběnství o rozséváči (viz Mt 13,3-8).

Rozséváč je Bůh, který rozsévá semena Boží lásky. Záleží na mně, abych se otevřel tomuto semeni, této nabídce Boží lásky, se kterou se setkávám neustále, přinejmenším v každém láskyplném vztahu ve své rodině. Setkávám se s ní i v každém krásném daru přírody apod. Záleží jen na mně, jak jsem vůči této nabídce vnímavý, jak jsem připraven na její přijetí, nakolik jsem dobrou půdou. Tu dobrou půdou mám připravit celým svým životem.

Podstatnou roli v této přípravě hraje **modlitba**. V ní se před Hospodinem dívám na život svůj a životy lidí kolem sebe. Uvažuji o potřebách svých i potřebách těch druhých, všechny tyto potřeby vkládám do Boží lásky a přijímám je za své. S vděčností si uvědomuji dary, které jsem dostal a neustále dostávám a které mi umožňují být užitečným při naplňování těchto potřeb.

Semenu Boží lásky se musím otevřít, přijmout je – zejména **za pomoci bližních** a jejich prostřednictvím – a ono pak roste a působí samo podle toho, jaké živiny mu dodávám. Začne mě přetvářet. Ze zrna vyrosté stéblo, pak i klas plný zrn – láskyplných vztahů. Až zrno – láskyplné vztahy v mé rodině – dozraje, nastane žeň a Rozsévač má k dispozici další zrní, které může znova zasévat do srdcí druhých lidí – rodin našich dětí – a **vytvářet tak další láskyplné mezilidské vztahy**.

Tak roste Boží království a tak ho můžeme zakoušet přímo v našich všedních životech.

Boží království, zvěstované Ježíšem, začíná u jeho učedníků, jak čteme v Lukášově kázání na rovině: Ježíš po-

hlédl na učedníky a řekl: „*Blaze vám, chudí, neboť vaše je království Boží.*“ (Lk 6,20). Oni, tito chudí, kteří opustili svoji zajištěnost, kteří šli za Ježíšem, protože **očekávali od něj** něco podstatného pro svůj život, tvoří ono první láskyplné společenství, jak nám o něm podává zprávu evangelista Jan: „*Jako si Otec zamiloval mne, tak jsem si já zamiloval vás. Zůstaňte v mé lásce. ... To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás.*“ (J 15,9.12).

Toto malé společenství bylo ono semínko, z něhož vyrostl košatý strom církve (Mt 13,31n).

Podle lásky měl svět poznat Ježíšovy učedníky.

Podle lásky má poznat i nás.

Boží království roste tím, že přijímá do sebe ty, kdo uvěří evangelium o Boží milosrdné lásce, přijímají toto evangelium, tuto lásku do svého života, nechávají se jím vést, a tedy žijí z milosrdné Boží lásky.

Jak spolupracuji na růstu Božího království – na budování láskyplných vztahů v rodině?

Jozef Nagy

SVĚTEC V TOMTO MĚSÍCI

Svatý Benedikt Josef Labre, poutník, mystik

svátek 16. 4.

Nejneobyčejnější svatý Benedikt Josef Labre byl kanonizován papežem Lvem XIII. v r. 1881.

Kdo to byl a co o něm vlastně víme?

Narodil se jako první z 15 dětí dne

26. března 1748 v Amettes v severní Francii v chudé, leč zbožné rodině. Nikdy nebyl jako ostatní chlápci. Neměl zalíbení v dětských hrách, naopak jevil sklony k sebezapíravému životu, uklá-

dal si újmu v jídle a pití, rád pomáhal chudým a nemocným. Velmi rád chodil do kostela, často vydržel celé hodiny klečet a modlit se před svatostánkem.

„Ten kluk by měl být knězem,“ říkali si rodiče, ale chudoba, a Benediktova nechuť ke světským knihám (četl pouze knihy zbožné) tomuto zabránila.

„Stanu se řeholníkem, nejlépe trapistou,“ rozhodl se Benedikt Josef a sdělil tento úmysl rodičům, kteří ale nebyli příliš nadšeni a nedali mu svolení. Benedikt se rozhodl vstoupit ke kartuziánům, ale tato řehole se mu nezdála dosti přísná, a tak klášter opustil a vrátil se k rodičům s prosbou, aby směl uskutečnit svou touhu a jít k trapistům. Ti svolili, a tak se Benedikt vydal šedesát mil daleko, do proslulého kláštera La Trappe v Normandii. Tam jej ale nepřijali, zdál se jim příliš slabý. Zdrceně se vrátil domů a požádal o přijetí v jiném trapistickém klášteře, ale neuspěl. Po dvou letech požádal znovu o přijetí v La Trappe, ale zase marně. Poté se obrátil na trapistický klášter v Sept Fons a byl konečně přijat. Ale jeho radost netrvala dlouho. Onemocněl zimnicí a byl propuštěn.

Po těchto zkušenostech usoudil, že nejspíše není Boží vůlí, aby se stal trapistou.

Nicméně neustále toužil po samotě a odříkavém životě. Jak to ale provést? „Udělám to jako svatý Alexius,“ rozhodl se nakonec, „budu žebrákem jako on a budu žít v pokoře, chudobě a sebezapírání.“

A tak Benedikt ve svých 22 letech opustil rodný dům, vzal si jen nuzné šaty, které přepásal provazem s miskou na jídlo, chatrné boty a tlumok na záda,

do kterého vložil Nový zákon, breviář a modlitební knihu. Takto vybaven prošel mnoha evropskými zeměmi. Spával v lesích nebo ve stájích. Hlučným místům se vyhýbal, aby unikl pokušení, ale rád navštěvoval poutní místa, kde se vždy zdržel delší dobu. O vyžebnané jídlo se dělil s ještě nuznějšími, pokud obdržel nějaký oděv, rozdal jej chudším a ponechal si jen to nejnnutnější. Obdržel-li peníze, dal je do chrámové pokladny. Rád pečoval o nemocné, žebráky a jiné nebožáky, dělil se s nimi o vyžebnané jídlo, těšil je a modlil se s nimi. Takto navštívil mnohá poutní místa: Loreto, hrob sv. Januaria, Einsiedeln i Řím. Znovu a znovu se Benediktovi dostávalo vidění. Byl mysticky omilostněný a měl dar prorokování. Bylo mu také třeba zápasit s mnohým pokušením, ale s pomocí Boží to zvládl.

V r. 1774 přišel opět do Říma a zde zůstal až do smrti. Vyhlédl si koutek pod schody jednoho domu, kde spával, nedbaje, že místnost je vlhká. Znali ho po celém městě, ale jeho zjev, ošumělé rozedrané šaty a rozčuchaný rudý vous, vyvolávaly u nezvedené mládeže i některých dospělých posměch. Benedikt Josef ale na posměch nedbal a posměváčků si nevšímal.

Tento způsob života se podepsal na jeho zdraví. Benedikt Josef chřádl a hubl, byl podoben více kostlivci nežli člověku. Na jaře r. 1783 se zhroutil v kostele Madonna dei Monti a 16. dubna téhož roku zemřel. Byl pohřben právě zde za masové účasti lidu, jako by nezemřel pouhý žebrák, ale nejméně kardinál. Mnoho přítomných toužilo mít alespoň kousek jeho šatu, a tak

musili být povoláni vojáci, aby zjednali pořádek.

U jeho hrobu se již krátce po pohřbu událo více než sto zázračných uzdravení.

Světce je uctíván především v Římě a ve Francii. Také františkáni tohoto světce obdivují a ctí. Ve Francii založili

Školští bratři v r. 1882 Sdružení sv. Benedikta Labre. Sdružení je určeno pro mladé lidi, zejména dělníky, za účelem sebeposvěcení a laického apoštolátu.

Sv. Benedikt Josef Labre bývá zobrazován většinou s poutnickou holí a růžencem.

Alena Králová

PROSTOR *pro sdílení*

O jedné těžké noci

V únoru mi byl v Thomayerově nemocnici odoperován karcinom prostaty. Diagnózu, půlrok čekání na operaci i operaci samotnou jsem díky Bohu prožil v důvěře, s pokojnou myslí. Doktoři i sestry na oddělení na nás byli moc hodní. První noc po operaci jsem díky injekci proti bolesti spal. Kritická byla až druhá noc. Nechtěl jsem večer už další injekci, zdálo se mi, že to není nutné, přes den to bylo dobré. Vzal jsem si od sestřičky jen prášek na spaní. Marně jsem ale čekal na spánek. V noci jsem cítil, že horečka stoupá a bolesti jsou větší. Kvůli hadičkám, zavedeným do mne zprava i zleva, jsem se nemohl otočit na bok, stočit se do klubíčka a uniknout tak do spánku. Mohl jsem ležet jen na zádech. Modlil jsem se, snažil jsem se uvědomit si Boží přítomnost, prosil jsem o pomoc, která stále nepřicházela, a myslel jsem na Ukřižovaného, na jeho tělesné i psychické utrpení, na jeho opuštěnost, na jeho výkřik na kříži předtím, než skončil: „Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Moje mysl vyčerpaná horečkou mi ukazovala nezřetelné ob-

razy - představy všemožného utrpení, násilí a vraždění. Zdálo se mi, jako by ve světě nebylo nikdy nic jiného než bolest. Světlo, dobro a láska zmizely, nebylo pro ně místa. Nespál jsem. Mohl jsem pozorovat pokoj, ve kterém bylo dost světla z uličních lamp, na vedlejších postelích spali další pacienti, ale ty představy nezmizely. Byl to sen, který jsem mohl vidět v bdělém stavu díky tomu, že rozum a vůle byly horečkou a bolestí do určité míry jaksi ochromeny. Mysl mi ukazovala něco, co jsem nechtěl vidět, a já nad tím neměl kontrolu. Byl jsem ztracen v temnotách vířícího Chaosu, unášen podsvětními proudy stále hlouběji. Nikdo mi nemohl pomoci, ani moje žena. Byla ode mne nekonečně daleko. Modlil jsem se dál v úzkosti, ale věděl jsem, že je to zbytečné. Byl jsem sám. Bůh byl jen pouhá iluze. Byly 4 hodiny, kdy jsem ten nerovný boj vzdal, rozsvítil noční lampu a četl jsem až do rána knihu Síla jména, o pravoslavné modlitbě Ježíšově - modlitbě k Ježíši. (Když to teď píšu, tak se zdá být absurdní číst knihu o modlitbě, potom co se

Bůh stal iluzí! Přesto mi to pomohlo, tak jako vždycky. Někdy v noci, když se probudím a nemohu usnout, je moje duše občas týrána nepříjemnými a neodbytnými myšlenkami, které jsou jako obtížný hmyz. Člověk jednu odežene, aby místo ní přiletěly jiné. Přes den úspěšně zapomenuté resty minulosti se mi přicházejí připomenout, jeden za druhým. Už vím, že v noci je nevyřeším a nesmím se chytit do jejich pasti tím, že bych se o to pokoušel. Mám tu zkušenost, že proti nim nejlépe pomáhá modlitba, pozornost na dech a na Boží přítomnost. Někdy se ale nedokážu soustředit a pak mi nezbývá než rozsvítit a číst.)

Myslím, že ve zkoušce, kterou jsem právě prožil, se moje modlitba ukázala jako neúčinná, protože zatím nesestoupila z hlavy do Srdce, obrazně řečeno. Je spojena více s rozumovými silami duše, které jsou poměrně zranitelné. Nemoc, stáří nebo jiné celkové fyzické a psychické vyčerpání rozum více či méně postihují. V té knize o Ježíšově modlitbě jsem četl o lidech, kteří sami sebe a celý svůj život proměnili v modlitbu. Cílem je zůstat trvale v Boží přítomnosti, sjednotit našeho ducha, duši i tělo s Bohem.

Moje myšlenky se stále vracely k Ježíšově opuštěnosti na kříži. „Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Evangelista Marek i Matouš (Mt 27,46) takto shodně zaznamenali jeho poslední slova. Je to začátek 22. žalmu, který prorocky předpovídá jeho potupnou smrt. Žalm 22 pokračuje takto: „Bože můj, volám ve dne, a neodpovídáš, ... jsem jenom pro smích, ... jako vosk je mé srdce, rozplynulo se v mém nitru. Jako střeň vyschla

má síla, jazyk mi přisedl k patru. Vrháš mě do prachu smrti! ... zlovlná tlupa mě obkličuje; sápu se jako lev na mé ruce a nohy, mohu si spočítat všechny své kosti. ... Dělí se o mé roucho, losují o můj oděv. ...“ Pak přichází zlom, skoro na konci žalmu Bůh trpícího konečně vyslyší: „A tys mi odpověděl.“ A tak žalm může končit chválou Boha.

Ježíš na kříži tedy volá mocným hlasem: „Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Komentáře k tomuto místu evangelia jakoby se snažily zmírnit strašný účinek těch slov. Nemáme si je prý vykládat doslova, protože v biblickém myšlení část zastupuje celek a první věta odkazuje na celý žalm. Představa, že Syn by se mohl cítit na kříži svým Otcem opuštěn, se jeví našemu citu příliš krutá a našemu rozumu jako nelogická. Jak by mohl být Kristus, Slovo Boží, od Otce opuštěn! Zdá se to jako protimluv. Není ale pravda evangelia paradoxní? Boží dílo naší spásy je založeno na samých paradoxech. Jeho myšlenky nejsou myšlenky naše. Jeho tajemství se můžeme přiblížit pomocí paradoxu. Jak napsal sv. Pavel o evangeliu: „Slovo o kříži je bláznovstvím těm, kdo jsou na cestě k záhubě; ... Protože svět svou moudrostí nepoznal Boha v jeho moudrém díle, zalíbilo se Bohu spasit ty, kdo věří, bláznovskou zvěstí.“ (1 Kor 1,18.21). „Bůh se stal člověkem, aby se člověk mohl stát bohem“ (sv. Maxim Vyznavač). „Bůh je neviditelný a nepředstavitelný ... Viděli jsme ho ležet v jeslích“ (sv. Bernard). „Svou smrtí naši smrt přemohl“ (velikonoční preface).

Jestliže měla Kristova smrt od smrti zachránit každého člověka, bylo nutné, aby se nám podobal úplně ve všem,

kromě hříchu, aby na sobě zakusil všechna možná utrpení i pokušení jako my. Včetně opuštěnosti během umírání. „Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ... jeho jizvami jsme uzdraveni.“ (Iz 53). „Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu.“ (Žid 4,15).

Ježíš, který se v noci modlí v Olivové zahradě v úzkostech..., spící učedníci, kteří se po jeho zatčení rozprchnou..., Petr, který Ježíše 3x zapře, a pak ta poslední a nejtěžší zkouška na kříži... a další podobná místa v evangeliích, kde Ježíš nebo jeho učedníci kolísají, projevují svou slabost, úzkost i strach, mne kdysi přivedla ke Kristu. S ničím takovým jsem se v jiném náboženství nesetkal. To jsem u Platóna nebo

v Buddhových slovech, která mi tehdy byla hodně blízká, nenašel. Právě tahle místa byla pro mne psychologicky přesvědčivým důkazem pravosti, autentičnosti evangelií. Bylo mi náhle naprosto jasné, že evangelium nemůže být jen nějaký idealizovaný literární výtvar.

Díky Bohu za tuto mou nemocniční zkušenost. Nesmím na ni nikdy zapomenout. Vím teď, jak na tom opravdu jsem, jak slabá je moje modlitba. Jak těžko by se mi umíralo v takovém duševním zmatku, jaký jsem tu noc zažil. Veliký mystický učitel, sv. Jan od Kříže, napsal: „Navečer svého života budeš zkoušen z lásky. Uč se tedy milovat Boha tak, jak chce být milován.“ Modlím se za všechny, kteří umírají bez Boha, v osamělosti, zoufalství a beznaději. Sestry a bratři, prosím, pomodlete se i vy za mne.

Igor

Srdečně zveme na

T Ě L E S N O U O B N O V U

17.-19. 6. 2016 Horní Poříčí (mezi Strakonnicemi a Horažďovicemi)

Přihlašování na <http://goo.gl/forms/7JTmZQI6RF>

- Další dotazy na mailu: **telesna.obnova@gmail.com**
- Pojedeme do chatků Univerzity Karlovy (UK) - k dispozici jsou pouze čtyřlůžkové pokoje
- Příjezd v pátek 17. 6. 2016 večer, konec 19. 6. 2016 cca po 15. hodině
- Cena za ubytování + stravu: (2x oběd, 2x snídaně): dospělí: 632 Kč, děti 3-12 let 490 Kč; děti do 3 let zdarma (bez nároku na lůžko a stravu). U zaměstnanců UK a jejich rodinných příslušníků projednáváme možnost slevy (jako zaměstnanecká rekreace) - zatím bez záruky
- Je třeba přihlásit jmenovitě všechny účastníky - i děti do 3 let (včetně věku v době pobytu)
- Zaměstnanci UK prosíme o uvedení jejich ID (identifikační kód) kvůli možné slevě
- V případě zájmu a příznivého počasí zvažujeme cca 2-4hodinový výlet na kole / na kánoích / pěšky. Předběžný zájem prosím potvrďte při přihlašování
- Případné režijní náklady se budou hradit na místě (cca 50 Kč/osoba)

Za organizační tým Bětka Matochová a manželé Hobzovi

Farnost Vršovice srdečně zve na

Pouť do Medjugorje

od 29. dubna (odjezd v 19:00)

do 4. května (v odpoledních hodinách)

ubytování **s polopenzí**
v pokojích pro 2-3 osoby

dopolední duchovní program:
Maria, matka milosrdenství
P. Stanislaw Góra

cena 2500 Kč
do konce března na účet:
2601255083/0800
+ 75 euro (při vstupu do autobusu)

Hlásit se je možno u Olgy Polanské: olga.polanska@seznam.cz

Novéna k Božímu milosrdenství

pátek 25. 3. - sobota 2. 4. 2016
15 hod. kostel sv. Mikuláše
(v sobotu 2. 4. začátek už ve 13 hod.)

Adorace v předvečer pouti ke Svaté bráně milosrdenství

pátek 1. 4. 2016
19 - 19.30 hod. sál u sv. Václava:
promluva o svátosti smíření
(P. Stanislaw Góra)
19.30 - 20.30 hod. sál u sv. Václava:
adorace s možností svátosti smíření

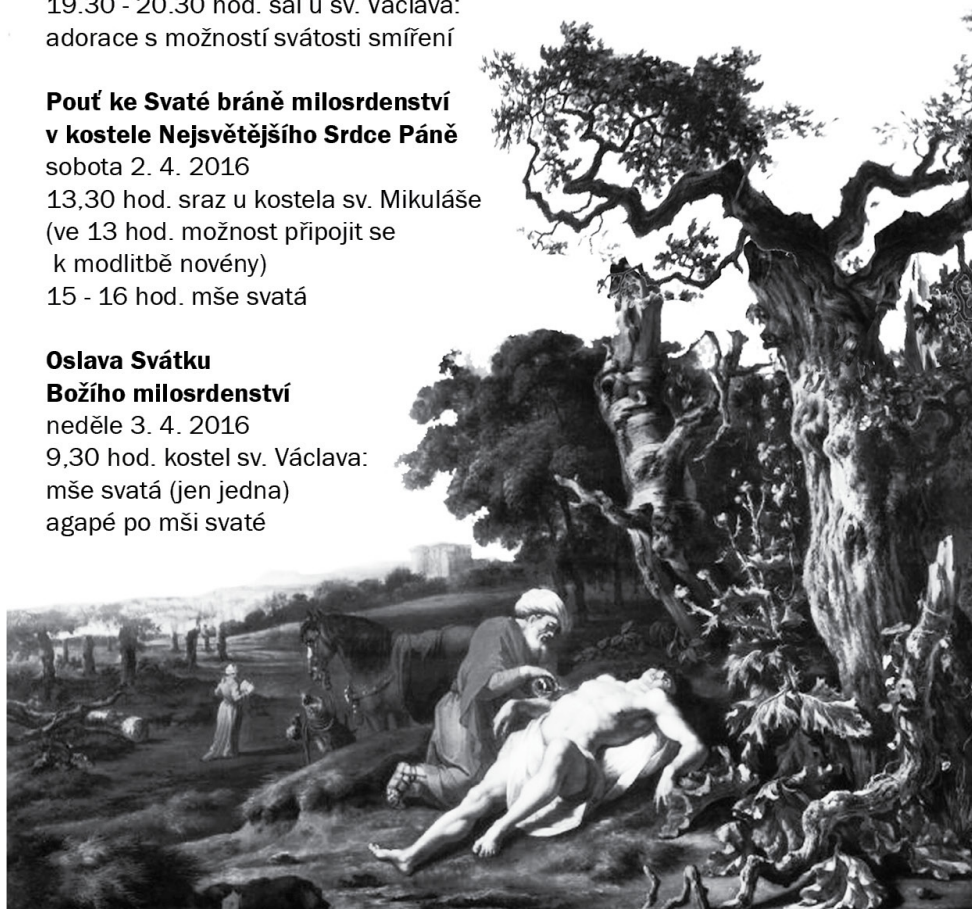
Pouť ke Svaté bráně milosrdenství v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně

sobota 2. 4. 2016
13.30 hod. sraz u kostela sv. Mikuláše
(ve 13 hod. možnost připojit se
k modlitbě novény)
15 - 16 hod. mše svatá

Oslava Svátku Božího milosrdenství

neděle 3. 4. 2016
9,30 hod. kostel sv. Václava:
mše svatá (jen jedna)
agapé po mši svaté

farní program Svatého roku milosrdenství

POŘAD BOHOSLUŽEB a další základní informace

Výjimky a změny najdete v kalendáři na příslušný měsíc.

Eucharistie a bohoslužby slova

neděle	8.30	kostel sv. Václava
	10.30	kostel sv. Václava (pro rodiny s dětmi)
pondělí	18.00	kostel sv. Václava
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše
středa	18.00	kostel sv. Václava
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše
pátek	18.00	kostel sv. Václava
sobota	8.00	kostel sv. Mikuláše

Eucharistická adorace

čtvrtek 20.00–21.00 kostel sv. Mikuláše

Svátost smíření / duchovní rozhovor

neděle	7.30–8.15	kostel sv. Václava
čtvrtek	17.00–18.30	kostel sv. Václava
pátek	17.00–17.45	kostel sv. Václava

- Prosíme ty, kdo chtějí přistoupit ke svátosti smíření některý pátek nebo neděli, aby respektovali, že kněz musí nejpozději 15 min před začátkem bohoslužby odejít ze zpovědnice, aby se na bohoslužbu řádně připravil.
- Jiný termín svátosti smíření je možné dohodnout s farářem P. St. Górou.

Příležitost k setkání s knězem

úterý 15.30–17.30 fara – Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

- Jiný termín je možné dohodnout s farářem P. St. Górou.

Farní kancelář pro veřejnost

úterý 15.30–18.30 fara – Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

- Službu v kanceláři zajišťuje a finanční záležitosti (hl. dary) vyřizuje Simona Kocourková email: simona.kocourkova@farnostvrsovice.cz

TÝDENNÍ PROGRAM *pravidelných aktivit*

Po	13.00-14.30	Mariina legie /I. Ditrich/	FAR č. 1
	16.00-16.45	Příprava dětí na svátosti /H. a P. Svobodovi/	SÁL
	16.00-16.45	Náboženství: mladší školáci /S. Kocourková/	SÁL
	17.30-18.15	Spolčátko (náboženství pro druhý stupeň) /M. Rechnerová/	SÁL
	17.00-18.30	Kroužek vyšívání /M. Řečinská/	FAR č. 1
	18.00-19.00	Biblická hodina /J. Nagy/ - 2. a 4. pondělí v měsíci	FAR č. 3
	18.30-19.30	Angličtina pro dospělé /M. Müller st./	FAR č. 1
	19.00-21.00	Společenství díky, chval, přímluvných modliteb a duchovního vzdělávání /H. Hříbková/	VÁC boční vchod
	19.30-21.00	Farní charita /H. Rechnerová/ - 1. středa v měsíci	FAR kancelář
	Út	15.30-18.30	Úřední hodiny farní kanceláře pro veřejnost /S. Kocourková/
15.30-17.30		Příležitost k setkání s knězem /S. Góra/	FAR č. 1
15.30-17.30		Farní knihovna /M. Peroutka/	FAR 1. patro
19.00-23.00		Kurzy Alfa - od 29. září do 1. prosince (přípravy vždy cca od 17.00)	SÁL
19.00		Společenství „Lístek“ /S. Kocourková/	FAR č. 3
St		10.00-12.00	Maminky s dětmi /I. Krylová/
	16.30-17.30	Náboženství pro školáky /P. Doubravová/	FAR č. 1 a 2
	17.45-18.30	Zkouška kapely Minimissa /J. Tomsa/	FAR
	18.30-20.30	Zkouška sboru /L. Dřevíkovský/	SÁL
Čt	8.45	Setkání při čaji /M. Müller starší/ - 1x měsíčně dle oznámení	FAR 1. patro
	17.00-17.45	Náboženství pro nejmladší děti /M. Fisherová/	FAR č. 1 a 2
	17.45-18.45	Divadelní kroužek /D. Vacková/	FAR č. 1 a 2
	18.30-20.00	Katechumenát /Š. Biskup/	FAR 1. patro
	19.00-22.00	Zkouška kapely Missa /J. Tomsa/	FAR č. 1
	19.00	Modlitba matek /H. Rechnerová/ - liché týdny školního roku	FAR č. 3
So	9.00-14.00	Setkání neslyšících /S. Góra/ - 1x měsíčně dle oznámení	FAR 1. patro
Ne	8.00-8.30	Zkouška sboru /L. Dřevíkovský/	SÁL
	9.00-10.15	Zkouška farní scholy /O. Škoch/	SÁL
	16.30	Představení farního nadnárodního pimprlového divadla - poslední neděle v měsíci, kromě prázdnin	FAR č. 1 a 2
	19.00-21.30	Společenství mládeže /K. Jančevá/ - 2. neděle v měsíci	FAR č. 3

1. 4.	Pá	19.00	Adorace v předvečer pouti milosrdenství	SÁL
2. 4.	So	13.30	Pouť k bráně milosrdenství	MIK
3. 4.	Ne	9.30	Slavnostní eucharistie (pouze 1 nedělní mše)	VÁC
4. 4.	Po	18.00	Začínají pravidelné pondělní bohoslužby	VÁC
5. 4.	Út	19.00	Setkání ekonomické rady	FAR
6. 4.	St	18.00	Začínají pravidelné středeční bohoslužby	VÁC
7. 4.	Čt	9.00	Setkání seniorů při čaji	FAR
9. 4.	So		Výlet seniorů	
12. 4.	Út	19.00	Setkání pastorační rady	FAR
16. 4.	So	9.00	Setkání neslyšících	FAR
22.-24. 4.	Pá-Ne		Duchovní obnova pro mládež	
24. 4.	Ne	16.30	Představení loutkového divadélka	FAR
29. 4.-4. 5.	Pá-St		Poutní zájezd do Medjugorje	

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Čísla účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800,

na opravu varhan: 186817149/0300

Kontakty**farář** Stanisław Góra

tel.: 737 280 624

farar@farnostvrsovice.cz

výpomocný duchovní P. Pavel Žák

tel.: 607 816 366

email: p.pavel.zak@email.cz

pastorační asistent Martin Peroutka

tel.: 702 075 417

email: asistent@farnostvrsovice.cz

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz, tel. 271 742 523. Neprodejné, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 1. 5., příspěvky dodávejte nejpozději do středy 20. 4. Kontakt: svatovinice@centrum.cz, případně osobně v kostele sv. Václava. Šéfredaktor: Martin Peroutka. Redakční rada: Stanisław Góra, Martin Peroutka, Simona Kocourková (SK), Jan Rücll (JR), Pavel Švarc (PaS), Alena Králová (AK), Pavel Mikula, Markéta Rečinská, Anna Tesařová. Příspěvatelé Jana Jenišťová, Hana Kučerová Rechnerová (Hanka), Míla Müller ml., Jozef Nagy, Igor Korekтура: Jana Šachlová. Sazba: Slávek Heřman. Tisk: Martin Peroutka, výtisky pro nás zkompletovali Polákovi